

Kulturális-közéleti havilap, harminckilencedik évfolyam

2013 augusztus Vers

Beck Tamás: 36; Utolsó utazás; Hanyatlás

36

Écoute mon ville, nem hiszem el! Túlélted a Költőt.

Szégyelled magad, és négy évet letagadsz.

Utolsó utazás

„Hét szín mozog itt

és hang-özön:

egyetlen arany csend

volt odafönn.”

(W. S.)

A szíve vitte el, akár egy idegenvezető. Odaát
az üdvtörténet fekete-fehér, régi dokumentumfilm.
Egy színes fotót is csak úgy hívhat elő, mint
belülről kulcsra zárt ajtó mögül vonakodó gyereket.
A szíve vitte el. Egy charterjárat se hozza vissza.
Szíve egy tönkrement utazási iroda alkalmazottja.

Hanyatlás

Az átmenetek tűnnek el először. A tavaszodás tudattalan folyamata: a természet a műtét közepén ébred fel a narkózisból. A kamaszkor: egyik napról a másikra magadon találsz az elsődleges nemi jegyeket. Hajnaltájt a vizelési inger: az esti filmtől ihletett álmodban egy piszoár előtt állsz éppen, holott az út a vécéig olyan rövid lenne, akár az emberi emlékezet.

[Tetszik](#)

Legyél az első az ismerőseid közül, akinek ez tetszik.

Kapcsolódó írások:

1. **Beck Tamás: Ernst Kaltenbrunner az utolsó szó jogán; Éjjel, apámmal** Mozdulatlanul kell feküdnöm az ágyban, apám a legkisebb neszre is...
2. **Beck Tamás: A falon túl** Korán feküdtem aznap, épp nyolc vagy kilenc lett, amikor érezni...
3. **Beck Tamás: Zivatarcellában** Csoda történt: harmadnapra feltámadt a szél. Számtalan vaku fénye villan,...
4. **Beck Tamás: Juditnak; Felismerés** Mikor hozzád hajoltam, olyan csönd lett, hogy suttogóra fogták kint...
5. **Beck Tamás: Temetésre; Randi** A realitások újdonsült családtagok; megbarátkoznod nem kell velük, mindössze fogadd...

Cimkék: **Beck Tamás**

Cimkék: **Beck Tamás**